

zračne višine v balonu, ki bo zgrajen po opazovanjih ter izkušnjah profesorja Piccarda. Dvig v zrak se bo izvršil v bližini Dunaja in nameravata letalca doseči višino 20 km.

7rakoplov dunajskih višinskih raziskovalcev gradi tvrdka Riedinger v Augsburgu v Nemčiji, odkoder je bil tudi balon profesorja Piccarda. Gondolo balona izdelujejo na Dunaju. Način gradbe gondole se razlikuje od Piccardove v toliko, da ima novejša dve steni. Gondola bo na ta način pritrjena na balon, da se bo ločila avtomatično (sama) od balona pri pristanku s pomočjo padala. Padalo bosta uporabila raziskovalca za slučaj, da bi bil balon uničen v nepredvidenih viharjih.

*



Desetletnica Katoliške Omladine v Mariboru. Katoliška Omladina slavi v soboto dne 13. in v nedeljo dne 14. februarja svojo desetletnico. V soboto ob sedmih zvečer razsvetljenje Omladinskega doma, obhod po mestu z godbo in sežiganje raketov na Piramidi. V nedeljo ob pol osmih zjutraj opravi presviti g. pomožni škof dr. Ivan Tomažič zahvalno službo božjo, katere se udeležijo župnijska in druga društva z zastavami. V nedeljo ob pol petih popoldne se priredi slavnostna akademija, pri kateri nastopijo vsi društveni odseki z raznovrstnim sporedom. Pri akademiji bo sodelovalo do sto članov. Posetite prireditve iz mesta in iz okolice v najboljše številu, da tako poplačate požrtvovalnost delavnih Omladinov. Dvorana bo seveda zakurjena. Torej na svidenje!

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukajšnje Prosvetno društvo je priredilo na Svečnico pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. kot gost Gasilnega društva Juršinci igre: »Revček Andrejček«. Ob tej priliki smo bili tako lepo sprejeti ter gostoljubno postreženi, da se čutimo dolžne,

da se tem potom tudi javno zahvaljujemo. Upamo, da bomo prijateljstvo, ki smo ga začeli, tudi nadaljevali. Bog živi Sentlovrenčane!

Vojnik. Tukajšnje izobraževalno društvo je imelo dne 17. januarja svoj občni zbor. Na tem občnem zboru se je izvolil tudi nov odbor, ki si je postavil kot eno svojih glavnih nalog, da poživlja društveno knjižnico. Sedaj je knjižnico na novo uredil, nakupilo se je tudi precej novih knjig in zato vabimo vse ljubitelje lepih in dobrih knjig, da pridno obiskujejo našo knjižnico, ki je odprta vsako nedeljo pred in po deseti sv. maši.

*

Izpolnjeno prokletstvo.

Italijanski časnikar Italo Sullioti je objavil pred kratkem čudne okoliščine, od katerih je bila spremljana smrt njegovega prijatelja Andreja Tudesq, ki je bil znamenit potopisec pariškega lista »Journal«.

»Tako po vojni«, piše Sullioti, »se je podal Tudesq na potovanje okrog sveta. Obiskal je predvsem Indijo. Na potovanjih po Indiji sta ga spremljala francoski inženjer ter angleški oficir. Lepega dne je prodrla trojica v gozd pri Nepal, v kraj, ki je malo ali sploh nepoznan. Naenkrat so stali na sredini gozda pred razvalinami prastarega templja. Pred vhodom se je dvigal orjaški kip indijskega boga Šive, katerega je presegal kip boginje Kali. Indijski nosači in spremljevalci so svarili karavano, naj ne prestopi praga svetišča, a kljub svarilu so se podali trije Evropejci v notrajnost. Pred nje je stopil izza lian, ki so ščitile vhod, star duhovnik, ki jim je branil z dvignjenimi rokami vstop. Tudesq in njegova dva prijatelja so porinili starca na stran in se podali naprej v svetišče. Svečenik je stopil na kamen, kjer je pisal v zrak skrivnostna znamenja in izgovarjal zagonetne besede. Tudesq je pozval enega od indijskih spremljevalcev, naj mu raztolmači, kaj da prav za prav govori.

Duhovnikove besede so se glasile: »Naj se obesi za pete teh treh belih mož prokletstvo sv. Trimurtija! Vse tri naj doleti pred zaključkom leta božje maščevanje! Naj umrejo v dneh, ko svetli na nebu polna luna!«

Evropejci so se smejali in nadaljevali potovanje. V mestu Bombay so se razšli in je ubral vsak v drugi smeri pot v domovino. Pri prvi polni luni je umrl angleški oficir na mrzlici na krovu parnika, štiri tedne pozneje je postal inženjer smrtna žrtev železniške nesreče. Dober mesec za tem je obolet tudi Andrej Tudesq na bolezni, katere si zdravniki niso mogli razložiti. Njegovo stanje se je slabšalo od dneva do dneva in Francoz je umrl v hotelski sobi daleč proč od svoje domovine.

*



Trbnje. Čas je, da se enkrat zopet oglasimo v »Slovenskem gospodarju« in vsemu svetu razglasimo svoje novice. Evo jih! Silno se čuti tudi v našem skritem kraju pomanjkanje denarja. Lesna trgovina se komaj za silo še giblje in vsled tega se mnogo delovnega ljudstva le s težavo preživlja. Kmet ne more plačevati davkov, zato so mnogi sedaj zarubljeni. Ker drugače ne morejo spraviti svoje živine za primerno ceno v denar, so kmetje začeli doma klati in meso prodajati. In mesarji že prerokujejo višje cene mesu, če bodo kmetje vse sami doma poklali. Plemenske živine pa bo gotovo v spomladni manjkalo. Tudi v naši župni cerkvi so bile pretekle leto nekatere spremembe. Prižnica je bila prestavljena k Marijinem oltarju na epistolsko stran, kjer je edini prostor zanjo. Ker smo bili dosedaj brez orgelj, smo si jih izposodili od podružne cerkve sv. Danijela. Popravljen in oglašil jih je znani veščak g. Ivan Končnik iz Legna pri Slovenjgradcu. Orglje sedaj lepo pojo in ljudje so zadovoljni in veseli. Slišimo tu-

deset let konjenik pri graščini. Ko je tirjal po trinaestletni službi plačilo v znesku 668 goldinarjev, mu je vzel Tahi prsni oklep, železne rokavice, dve puški in ga napodil. Miklavž Koprija, ki je poznal osebno vse navade v gradu, je zvalil z zvijačo neprevidne grajske stražarje iz gradu, katerega so zasedli za napad pripravljeni kmetje.

Zalibog so se zmagovalci zadovoljili le s prednjimi grajskimi stenami ter zunanjim obzidjem. Trinogu so pustili nepoškodovano notranjščino. Gospod Pavel mi je pravil, da je grajska uprava na Stattenbergu dražja in krasnejša, kakor v marsikateri knežji palači. Vse stene soban so pregrnjene s finimi turškimi preprogami. V gosposki sobi je dragoceno orožje: sedla, meči okovani s srebrom, uzde z zlato žvalo, oklepi ter oprsniki. Na dolgem hodniku je dvanaest skrinj, ki so polne raznovrstnega blaga: zlatnine in srebrnine. Bedasto prizanesljivi kmetje bi se bili lahko oškodovali z dragocenim pohištvo in drugimi stvarmi, a tega niso storili, ker so le želeli, rešiti se krutega tlačanstva, ne pa ropati

tuje blago. Poročila že ima naš grajski kovač, da se bodo pridružili slovenjebistriški zmagovalci Hrvatom in pristopili k Gregoričevi kmečki vojski.

Ni še bil Belak dovolj razbohnel vesele novice s Stattenberga, že je bila nova na dnevnem redu. Vojvoda Ilija Gregorič je poslal v Bistriško dolino svojega odposlanca, ki se mudi v grajskih kovačnicah v Lesičnem že nekaj dni. In res! Ivica Peretič se je bil vrnil iz Gradca, kamor je bil odpeljal slepega Jurkoviča, da se pravda s Tahom in zahteva zaslišanje na najvišjem mestu radi oskrunitve ženske časti in najtežje telesne poškodbe. Ko je predal starega siromaka v prave roke, se je odpravil hitro domov v Brdovec, kamor je prinesel Gubčevi kmečki vladi in vojvodi Iliji Gregoriču najboljše vesti o upornem gibanju štajerskih kmetov. Vse je na nogah, le klika iz bojnega roga je treba in kmečko slovensko-hrvaška vojska se bo začela zbirati in oboroževati. Na zopetni poti iz Brdovca v Bistriško dolino je obiskal Peretič Bizeljko in Pišece. Za Bizeljčane in Pišečane je sprejel čast kapi-

in da se boš tam razgovarjal sam s seboj. Sin mu je to obljubil v roko.

Oče ga je blagoslovil in je umrl.

Po pogrebu se je vrnil sin v veselo svojo družbo in živel kakor prej.

Vsakega večera pa se je spomnil svoje obljube. V začetku mu je bila izvršitev nadelna. Misli si je pa, da bo vendar dva meseca izdržal. Pa glej! Odprle so se mu ob tem polurnem razmišljanju oči. Srce ga je obtoževalo. Spoznal je svojo krivico, razjokal se je in je postal drug človek.

Pobožni strugar.

V velikem mentu je živel zelo pobožen ter

di, da se je na pameški in trbonjski župnijski meji zadnje čase pojavila neka adventistična krivoverska družba, ki obljublja baje ljudem 1000 Din, kdor pristopi v njihovo krivo vero. Baje tudi učijo, da dolgov ni treba plačevati, da v cerkev ni treba hoditi in da bodo v treh letih vse naše cerkve podte itd. itd. Prihajajo k nam tudi razne osebe, celo iz Maribora, ki prodajajo krivoversko sv. pismo in krivoverske nabožne brošure. Pametni ljudje jih ne kupijo. Mnogi pa, če jih kupijo, jih sežgejo, ko pozneje spoznajo, da so krivoverske. Dobri župljani pokažejo vrata takim prodajalcem slabih knjig. — Tiho v krogu svoje obilne družine sta na Svečnico obhajala srebrno poroko vrla zakonska Anton in Marija Ošlovnik. Vsi njuni znanci in prijatelji jima želimo, da bi učakala še 50letnico, zlato poroko, v zdravju in veselju!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Se pa res motite, ako mislite, da se pri nas nič ne gibljemo. Ne samo, da se fantje včasih malo stepajo, saj se še odraslim dedcem ta umetnost posreči, ampak to mislim, kako smo letošnji predpust dobro izrabili za ustanovitev novih družin. Kar 14 parov je bilo v celem oklicanih: sedem čisto domačih, eden ženin si je privedel nevesto iz Cirkovec, kar ste že poročali; trije so si po neveste šli v gorsko župnijo, oziroma eden je kar tam zagospodaril; dva sta se priženila semkaj, in ena nevesta je bila odvedena v župnijo Sv. Vid. Dva ženina bosta kot železničarja pomagala vzdrževati naš javni promet. Gostije so letos času primerno večinoma dokaj preprosto obhajali; kjer pa so imeli vendar večje slovesnosti, pa tudi niso pozabili na one, ki so v pomanjkanju. Tako se je poleg že zadnjič omenjene zbirke na gostiji Drevenšek-Draškovič nabralo še naslednje: svatje na gostiji Franca Peruha-Nežike Sagadinove v Zgornjih in Spodnjih Pleterjah za novo bogoslovje 85 Din in za dijaško semenišče 85 Din. Na gostiji Matjeva Predikaka in Marije Drevenšek v Zgornjih Pleterjah so za novo bogoslovje zložili 175 Din, nevesta pa je še posebej kot Marijina družbenica za misijone izročila 50 Din. Vsem darovalcem Bog prav obilo povrni, novoporočence pa naj vselej spremlja njegov blagoslov! — Pri začetnem požarju je dobil

Kje kupujejo naši naročniki?

V trgovinah, ki so tukaj navedene: V teh trgovinah je dobro in poceni blago. Vsakdo, ki kupi vsaj za 100 Din blaga v gotovini, dobi brezplačno Gospodarski ali Gospodinjski žepni koledar.

Te trgovine so:

V Mariboru:

Anton Macun, trgovina z manufakturo v Gosposki ulici.

Mariborski konsum, Glavni trg.

Franc Klajnšek, trgovec, Glavni trg.

Jančič Karl, trgovina, Aleksandrova cesta 11.

Penič Mira, trgovina, Vetrinjska ul. 9

Sv. Jurij ob Ščavnici:

Josip Farkaš, trgovina.

Perger Tomaž, trgovec.

V Kapeli pri Radencih.

Franjo Steinbauer, trgovina.

V Ptuj.

Anton Brenčič, trgovina z železnino.

V Ormožu

H. Jurkovič, trgovina.

V Celju

Franc Dobovičnik, Gosposka ulica 15. (pri nakupu za 300 Din.)

Franc Strupič, steklar.

Brumec Anton, trgovec, Gosposka 2 (pri nakupu za 200 Din)

Pod tem zaglavjem bomo objavljali te in druge trgovine, ki se bodo še prijavile. Ta objava je za trgovce, ki odzamejo vsaj 10 komadov koledarja, brezplačna. Trgovci, pišite takoj Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

hude opekline gasilec Janez Murko, tako da so ga morali zapeljati v ptujsko bolnico, to ga je rešilo, sedaj mu gre že na bolje.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju — Ptujška gora. Dne 25. januarja t. l. sta podala roko

za skupno srečno zakonsko življenje Jakob Dolenc iz Gornjih Pleter in Genovefa Krneža iz Ptujске gore. Bog daj srečo! S tuj med svojim poštenim veseljem spomnili mariborskih dijakov in darovali za Dijaško kuhinjo 100 Din, kar naj jim ljubi Bog poplača! Posnemajte!

Sv. Barbara v Halozah. Tukaj je umrl idealen fant in dijak Jože Petrovič iz Pohorja in ugledne Hrašinske rodovine. V 19. letu se je odločil iti študirat v salezijanski zavod v Veržej, kjer je bil gojenec Marijanišča, z gorečo željo, postati duhovnik. Pa Bog ga je hotel imeti k sebi kot čisto dušo. Umrl je kot tretješolec za jetiko na svojem domu. Na dan pogreba in že po noči je bilo grozno slabo sneženo vreme, vendar sta prišla dva dijaka peš iz Veržeja po noči, izkazati prijatelju zvestobo do groba, družini pa sočutje v imenu dijakov in zavoda. Dijak g. Munda je zapisal družini te-le besede v tolažbo: »Imel je Jože prijatelje na poti k poklicu, od koder ga je Vsemogočni kot čisto lilijo presadil v rajski vrt.« Domači g. kaplan se je poslovil od njega z lepim nagrobnim govorom. Tudi domači gimnazijec g. Davorin Petrovič se je poslovil na grobu od njega kot tovariša dijaka. Pevci so mu zapeli nagrobno. Vsem omenjenim in vsem prijateljem Vam kliče Jože iz neba: Bog Vam plačaj za vso prijateljstvo, ljubezen in dobroto! Družini kliče: Ne žalujte, mama in vsi dragi domači, zlasti Vi ljubi stric Jože, saj se še vidimo nad zvezdami, kjer bo večno nova maša, ker moje niste včakali!

Sv. Marjeta niže Ptuja. Po kratki in mučni bolezni je umrl dne 30. januarja priden mladenci Jože Vavpotič iz Malevasi. Ker je pokojni bil res dober fant, je njegova izguba prav bridko zadela njegove dobre starše, ki jim je bil edinec, zelo ga bomo tudi pogrešali pri tujakšnjem fantovskem odseku, čigar član je bil. Blagega pokojnika smo položili k večnemu počitku dne 1. februarja ob veliki udeležbi župljanov. Pri odprtem grobu so mu pevci zapeli dve žalostinki, g. konz. svetnik Sketa pa je v pomenljivem govoru povdaril njegovo vzgledno življenje in opozoril navzoče, posebno mladino, da bi bili vedno pripravljani na smrt, ki prav nič ne izbira. Bog mu daj večno plačilo v nebesih, težko prizadeti

priden strgarski mojster. Božja beseda mu je bila nad vse draga. V svoji hiši se je držal lepega običaja. — Vsako nedeljo po obedu so dobili pomočniki izplačano svojo tedensko mezdo. Pred izplačilom jim je prečital pridigo ali odlomek iz svetega pisma. Marsikateremu pomočniku je to trajalo predolgo. Ta je mogel v božjem imenu oditi. Tedenska mezda pa v nedeljo ni prejel. Tako je dal mojster pomočnikom božjo besedo s seboj na pot v — krčmo ali na plesišče.

Neki strgarski pomočnik je dolgo delal pri tem mojstru. Ko je odšel v druge kraje, je rad pripovedoval o

tana Krištof Pustak iz Bizeljskega. Bizeljčani že ne hodijo na tlako in parkrat jih je že moral grajski oskrbnik pogostiti z jedjo in pijačo. Nobenega zanimanja za punt ne kaže trg Podsreda, pač pa cela okolica. Tako se je glasilo v kratkih obrisih poročilo o vstajnem gibanju iz ust Ivica Peretiča, ki je prinesel Pavlu Štercu lastnoročno pismo Ilije Gregoriča, v katerem ga imenuje za kapitana kmečke vojske iz cele Bistriške doline in mu naznanja tale vojni načrt za bližnjo prihodnost. Ko bo zbrana začetkom leta 1573 celotna kmečka vojska, se bo razdelila v tri dele. Eden bo pod Susedom, druga dva bosta taborila od Cesargrada do Zaboka preko Sotle v hrvaškem Zagorju. Vojvoda Gregorič sam se bo napolnil z enim delom puntarjev proti Brežicam, kjer se mu bodo pridružili novi bojovníki. Tako pomnožena armada se bo razdelila v dve manjši. Prva bo prodirale preko Krškega in Kostanjevice proti Novemu mestu, med potom si bo pridruževala uporne kmete, se združila z Uskoki in se vrnila s pomnoženo silo preko Metlike k onemu delu kmečke vojske, ki se bo mudil pri Samo-

boru. Ilija Gregorič na čelu drugega oddelka bo marširal na Sevnico, Radeče, Laško, Celje do Vranskega in povsod nabiral bojovníke. Z nabranimi ojačenimi četami se bo vrnil preko Rogateca na Cesargrad. V Celju se bo odcepil od njegove vojske en oddelek, ki bo krenil preko Ljubljane do morja. On, kapitan Pavel Šterc, bo prejel pravočasno povelje, kam in kedaj se ima pridružiti s svojimi četami gibanju in premikanju kmečke vojske. Naznanja mu še, da bo oborožena punta s kiji, cepci, kosami, sekirami in drugim raznovrstnim poljskim orodjem. Iz dosedaj osvojenih gradov in plemiških dvorcev imajo zalogo sabelj, pušk ter par topov. V znak pristopa v moško punto mu naj pošlje za celo Bistriško dolino petelinovo pero, puntarji naj začnejo nositi za klobuki zimzelen ali bršljan in posebno slovesno se naj izvrši sprejem posameznih bojovníkov v punto po načinu, kakor mu ga bo opisal odposlanec Ivica Peretič iz Brdovca. Ob sklepu pisma je bil podpis: Ilija Gregorič, vojvoda.

Ko je prečital Pavel Gregoričev bojni načrt

rodinl pa naše iskreno sožalje! — Izgubili smo še drugega, istotako agilnega člana fantovskega oddelka. Dne 1. t. m. se je namreč poročil Ivan Zamuda, posestniški sin, z vrlo mladenko Marijo Ožingar, članico Marijine družbe in Dekliške zveze, oba iz Placarovec. Mladoporočencema izrekamo najlepšo zahvalo za njuno delovanje v tukajšnjih katoliških mladinskih organizacijah, jima želimo prav mnogo sreče v novem stanu. Bog živi!

Loperšica. Dne 4. februarja je poteklo leto dni, odkar je bil ustreljen Matija Šulek, delavec v Loperšicah, o priliki gostije Roškar-Kuster, istotam. Šulek je bil oženjen ter je poleg žene oskrboval tri otroke. Teden dni po njegovi smrti se mu je rodila še hčerka. Vdova Marija Šulek je ostala v veliki bedi skoro brez sredstev. Sedaj preživlja težke čase, ko mora skrbeti sama za sebe in za štiri otroke. Okrožno sodišče je obravnavalo ta zločin dne 13. maja 1931 ter obsodilo Franca Jurkoviča mlajšega, kmetskega sina v Šalovcih, na 12 let roblje. To sodbo je tudi stol sedmorice v Zagrebu potrdil. Jurkovič je bil obsojen tudi na mesečno vzdrževanje nedoletnih otrok, katerim pa se do sedaj ni plačalo niti pare, da siceravno je preteklo že leto dni. Opozorjamo na to državne oblasti!

Prihova. Na gostiji g. Franca Skrbinška, posestnika na Sevcu in cerkvenega ključarja, in g. Josipe Jesenek, hčerke cerkv. ključarja g. Josipa Jesenek, posestnika na Prihovi, se je nabralo za Društvo za razširjenje sv. vere 306 Din. Bog plačaj!

Prihova. V nedeljo, dne 7. t. m. popoldne ob treh je priredila naša pridna mladina v novi šoli šaljivo igro »Trije vagabundi« z najboljšim uspehom. Igralo se je izborno, četudi so igralci in igralke vsi prvič nastopili na odru. Vsa hvala in čast g. šolskemu upravitelju Kontlerju za vsi trud in prizadevanje, posebno še, da je oskrbel za naše razmere res krasen oder. Vse je navdušeno, staro in mlado, mladina pa želi čim preje nastopiti s kakšno drugo lepo igro.

Smarje pri Jelšah. Zadnji dnevi januarja in prvi teden februarja so privabili novo življenje izpod streh; kmetje vozijo gnoj na njive ter orjejo in tako pripravljajo zemljo za spomladno setev; nekateri že celo zdaj oves sejejo. Preorana zemlja dobro premrzuje in s

tem se znatno izboljšuje. Tudi po vinogradih se že tu in tam oglašajo škarije in žagice, ker je na solncu prav toplo in se da rezati. Vinska trta je v jeseni prav dobro dozorela in kjer je ni lanska toča uničila, je trs prav močno dorastel, kar nam daje upanje na dobro trgatve, ako nas Bog obvaruje spomladne slane, toče in drugih večjih nezdod. Čeravno nima dandanes vino nobene cene, si vendar želi vsak vinogradnik obilo in prav dobre kapljice, ker dobro vemo, da lažje spravimo na svoje mesto, če je kaj, kakor pa če ni prav nič. Takozvani »pušenšankarji« so že pričeli svojo obrt. — Dopisnik iz Smarja — vsem naročnikom »Slovenskega gospodarja« — želi za veselo pustno zabavo — veliko svinjsko glavo, — da bo letošnji pust — res masten okoli usi!

Sv. Primož pri Sv. Juriju ob južni želez. Marsikaj se pač spremeni v enem letu. Tudi pri nas smo imeli veliko različnih novic v preteklem letu. Mnogokateri so nas zapustili in odšli po zasluži v plačilo na drugi svet. Novih gospodarjev z mladi gospodinjami smo v naši fari dobili precej. Korajže je treba, potem pa gro. To je pokazal tudi mladenič Jožef Kidler od Sv. Primoža, ki je stopil v zakonski stan. Dobil je kot svojo izvoljenko vrlo mladenko Katiko Povalej iz Brezja, ter jo povedel na svoj dom. Oba sta iz ugledne krščanske hiše. Zato pa želimo novoporočencema obilo sreče in božjega blagoslova!

Kotlje. (Novo življenje.) Letošnja zima je prinesla v naš kraj novo življenje. Da ob polnem času radi prihajajo k nam tujci, na to smo že vajeni, saj imamo tukaj daleč znano letovišče »Rimski vrelec« in je cela okolica po svoji prijazni, idilični legi za letoviščarje, zlasti za take, ki ljubijo mir in naravo, kakor ustvarjena. To zimo pa so izsledili smučarji, da imajo Kotlje tudi za smučanje zelo ugodno lego. Prihajajo k nam smučarji od vseh strani, največ pa iz Maribora, Ljubljane in Zagreba. Vršilo se je že več tekem. Zadnja, najbolj težavna, je bila na Svečnico in sicer iz 1696 m visoke Uršelske gore v Kotlje na 12 km dolgi progi. Tekmovalo je 14 smučarjev in je privozil prvi na cilj v 40 minutah in 15 sekundah. Smučarji so vzdramili tudi domače sankarje, da so tudi ti hoteli pokazati,

kaj znajo in se isti dan to je dne 2. februarja, popoldne priredili tekmo v sankanju. Tekmo se je udeležilo 45 moških in 11 žensk. Najboljše se je izkazal Srečko Zdovc, po domače Rožankov, ki je prevozil blizu 4 km dolgo progo v 4 minutah in 15 sekundah. Tudi drugi niso daleč zaostali. Med najboljših sankarjev se je razdelilo 16 lepih dobitkov, čisti dohodek pa je namenjen za domače uboge. Kakor vse kaže, bo zimski šport v našem kraju prišel do vedno večje veljave.

Vojnik. Zalostno so peli zadnje dni vojniški zvonovi in naznanjali pretresljivo novico. Še mladi fant Štefan Brezovšek, sin župana občine Bezovica, je umrl tam daleč v Skoplju. Lani, ko so prve pomladne cvetke pokukale v božji svet, je z drugimi vred šel, da odsluži svojo dolžnost do domovine. Z vriskom in pesmijo je takrat odhajal v trdni veri, da se kmalu spet vrne. In res je potem prišel na zimo na dopust, in ko je odhajal nazaj, je odhajal v zavesti, da se v jeseni za stalno vrne. Pa se ne bo, konjsko kopito mu je zadalo smrtno rano. Štefan! Ni te več! Zopet bodo cvetele rože, prišla bo solnčna pomlad, a tebe ne bo. Vrisk in vesela pesem se bo zopet razlegala po naših hribovih, a tvojega glasu zraven več ne bo. Zopet je padel eden mecesen v naši gori! Ah, kako so prazne goščave! Snivaj sladko, Štefan, na svidenje!

Ljubecna pri Celju. Naše Prosvetno društvo nas je dne 31. januarja razveselilo s prav lepo igro »Samska domačija«. Igralci so svojo vlogo prav dobro rešili in si želimo, da bi naš kmalu zopet razveselili s kako igro. Samo to bi želeli, da bi bil v dvorani večji mir. — Drugače pa se tudi nam Ljubecnanom ne godi predobro, v tovarni se le malo zasluži, naše opekarnice pa po zimi mirujejo. Sicer pa sedaj bo že vsak dan boljše, otroke bomo poslali za bobe loviti, ki so jih polne naše jame. S tem si bodo zaslužili za kako šolsko stvar. Po Veliki noči pa bomo tudi mi šli v jame, da napravimo kaj opeke, kajti Celjani bodo zopet zidali.

Za več desetstisoč dinarjev manufakturnega blaga so odnesli neznani vlomilci trgovcu Pungarčiču v Škocjanu na Kranjskem.

ter navodila, je v splošnem kimal zadovoljno. Povdaril je pa Ivici in mu naročil, naj sporoči vojvodi, da vsebuje njegov načrt prehudo cepljenje moči, predno se je spleh udaril s sovražnikom. Predvsem bi bilo potrebno, plemenitaše v kaki večji bitki pošteno poraziti in nato še poskušati posamezne njihove oddelke, ki bodo hiteli na pomoč od vseh strani. S prvo odločilno zmago bi se tudi razvnel ter dvignil pogum, samozavest in strogi red kmečke vojske. Ako se bodo puntarji že koj začetkom preveč cepili, jih bodo v boju peizkušeni plemenitaški oddelki pozobali posamič kar za predjužnik ali malo južino. Nadalje bi še bila najnujnejša potreba zaplemba čim večjih zalog res pravega orožja. Kaj sta cepce, kosa, kij ali vile proti oklepu, sablji, sulici ter krogli!

Po slovesu in odhodu hrvaškega odposlanca se je vršilo zbiranje puntarjev po Bistriški dolini in še dalje na desno in levo čisto očito. Po nedeljah so se vršili v Lesičnem pravi tabori kmečkih bojnikov, kjer so si zatikali za klobuke bršljan, stopali v puntarski krog ter dvigali de-

snice k prisegi v znak slovesnega vstopa v »moško punto«.

Marsikomu se bo zdelo čudno, kako da se nista zganila v očigled zbiranju puntarjev v grajskih delavnicah niti Hartenštajn in ne Pilštajn. Pilštajn je bil v neposredni lasti krškega škofa, je bil s posestjo vred precej v razsulu in tedanji upravitelj je držal na skrivaj s kmeti. Hartenštajnski »pfleger« je imel na razpolago le par beričev in ni upal poslati nobenega poročila najemniku in gospodu Helfenbergu v Celje. V splošnem so pa plemiči že znali, kaj se kuha med kmeti in so zbirali na raznih koncih ter krajih kmečke punte dobro oboroženo konjenišvo, s katerim bi lahko švigali v slučaju potrebe sem in tja.

Kmetje iz Bistriške doline so vreli kar trumoma pod zastavo svojega priljubljenega kapitana, ki ni bil samo kovač, ampak tudi v bojih s Turki preizkušen vojak.

Nadaljevanje sledi.

tepem običaju imenovanega mojstra.

Čez par let se je dotični pomočnik zopet vrnil v mesto, v katerem je bil tisti pobožni mojster. Prva pot je bila do njega. Dal mu je roko in je rekel:

»Prav iskreno Vas zahvaljujem. Vi ste mi dajali najprej zlato in potem denar. Božja beseda mi je bila zlato. Ohranila me je na potu dobrega in resničnega. Naj Vas Bog za to blagoslovi!«

Razlaga.

Učitelj (pri pouku fizike): »Zdaj smo videli, da se nič ne vidi. Zakaj nič ne vidimo, bomo sedaj takoj videli.«

Nove knjige.

Pred leti je izhajala v »Slov. gospodarju« povest »Titanas«. Vsakdo jo je čital z velikim užitkom in mnogi so obžalovali, da ni izšla v ponatisu. Sedaj je povest izšla v knjigi pod naslovom »S strelo in plinom«. Dobi se v prodajalnah Cirilove tiskarne. Stane samo 10 D. Ker je naklada mala, hitite z nakupom, da ne ostanete brez te res krasne povesti.

*

Vprašanja in odgovori.

J. S. v V.

Kako bi se izučil za šoferja?

Odgovor:

Ako se želite učiti za šoferja, se lahko obrnete na vsakega koncesijoniranega avto-podjetnika, da Vas sprejme. Stari morate biti najmanj 18 let. Učne dobe ni in je gledé plačila ali neplačila merodajna pogodba.

Svetujemo Vam pa, da se poprej, če še niste preveč stari, izučite kot mehanik, ker samo s šoferskim izpitom že danes le težko dobite službo.

B. K. v F.

Prodal sem cesto preko travnika, zdaj si pa zemljo lasti. Ali mi lahko vrnem denar?

Odgovor:

Ako ste prodali samo pravico do vožnje preko travnika, si vendar nikdo ne sme svojiti zemlje. Kako ste to naredili v zemljiški knjigi? Če prostovoljno sprejme denar nazaj, Vas ne more tožiti, drugače pa se morate držati sklenjene pogodbe.

J. F. v R.

Ali sme župan sam vzeti sveč za cesto?

Odgovor:

Vaše vprašanje ni jasno. Zemlje jemati pa brezplačno ni upravičen tudi ne župan, ako po okolnostih in iz javne koristi ni v to pooblaščen. Najbrže je postopal po zakonu o cestah. Dajte pogledati na občino.

J. F. v R.

Gramozno jamo so skopali, da ne morem niti orati, niti pasti.

Odgovor:

Če Vam delu graščina z gramozno jamo škodo, imate pravico zahtevati povrnitev škode, v kolikor je resnično nastala. Oddaljenost jame se ne more kar tako določiti, mora pa biti toliko, da Vi lahko nemoteno njivo obdelujete. Najbolje je, da se z graščino sporazumete, sicer Vam preostaja le še sodna pot.

K. F. v P.

Imam sobo zgovorjeno. Ali lahko souporabljam sušilnico za hmelj? Ali lahko kaj nazaj zahtevam?

Odgovor:

Zahtevati imate pravico le to, kar je zgovorjeno, drugo nič. Če ni pisana souporaba shrambe za hmelj, je tudi ne smete uporabljati. Zgovorjeno stanovanje mora izprazniti in Vama prepustiti, ako ne, zahtevajte izpraznitev sodnim putem. Za nazaj nimate nič zahtevati, pač pa od dne, ko ste se hoteli poslužiti Vaših pravic. Če pa je sobo poškodoval, jo mora spraviti v stanje, kakoršno je bilo, ko ste si ga izgovorili in v kolikor ga ni poškodoval zob časa.

I. K. v J.

Majster mi je dolžan, pa ne plača. Priče nimam, pisмено tudi ne. Ali dohim?

Odgovor:

Vašega mojstra za dolžno svoto lahko tožite vsak čas tudi brez prič. Ako bo obstoj terjatve tajil, bo sodnik ali drugemu naložil prisego, kateri se mu bo pač zdel bolj vero-

dostojen, in nasprotnik, ki ni dobil prisega, bo tožbo zgubil. Tirjajte ga enkrat pred pričami in če bo priznal dolg, ne morete pravde zgubiti.

T. B. v M.

Kje dobiti zanesljivega izvedenca, da bi našel vodo?

Odgovor:

Glede iskanja vode Vam le lahko svetujemo, da se obrnete na Upravo dravske banovine, hidrografični oddelek, v Ljubljani, kjer boste dobili potrebna pojasnila. »Wünschelrute« je neka palica, s katero se baje sigurno izsledí voda v kratkem času. Ako gre za pitno vodo več hiš, se skupaj obrnite na Zdravstveni dom v Mariboru, da tudi on iz zdravstvenih ozirav posreduje.

A. S. v B.

Kdaj zastara račun od obrtnika? Ali lahko sam vložim tožbo?

Odgovor:

Računi obrtnikov zastarajo v treh letih po obračunu, oziroma po izstavitvi računa, ako ni bil dogovorjen rok za plačilo po preteku treh let, za ta slučaj ob zapadu roka, in če med tem ni znova priznal dolga z delnim odplačilom ali sprejemom opomina. Svoje račune lahko proti plačilu kolkovine iztožite naravnost pri sodišču, v katerem okolišu se nahajajo Vaši dolžniki, vsak uradni dan. Do zneska 6250 Din se Vam ni treba posluževati advokata.

I. K. v K.

Leta 1930 sem prodal vola. Dotični mi je ostal dolžen 650 Din. Letos je on vole dalje prodal, toda veliko ceneje kot je od mene kupil. Ali res ni dolžen meni vrniti onih 650 D?

Odgovor:

On vam je dolžen vrniti. Vidva sta napravila v redu kupčijo. Če pa so med tem cene padle, so padle samo na njegovo škodo. Prav pa je, če mu dovolite odplačilo na daljši rok.

F. K. v J. g.

Ali bi lahko moj sin odložil vojaški rok za eno leto?

Odgovor:

Pošljite potem občino dobro utemeljeno prošnjo na vojni okrug v Mariboru.

N. B. v P.

Ali dobi hči zavarovalnino, ki je celoletna naročnica »Slovenskega gospodarja«, če pogori hiša očeta?

Odgovor:

Ne! Naročnik mora biti sam lastnik ali pa najemnik cele hiše. Kdor samo poleg stanuje, kot otrok ali prevzitek, osebno ne dobi zavarovalnine izplačane. Izpremenite naslov na očeta!

H. H.

Zavezal sem se plačati dolgove, ko prevzamem posestvo. Ker pa so sedaj že sami plačali precej dolgovi, ali moram jaz to povrniti očetu?

Odgovor:

Če sta se dogovorila tako, da plačate one dolgove, ki so obstojali na dan dogovora, on lahko zahteva, da mu povrnete. Če pa sta se dogovorila, da plačate one dolgove, ki bodo na dan prevzema, potem vas ti tedanji ne tičejo. Za vas menda velja prvi slučaj. Boste

Pri nagnenju k maščobi, protinu, sladkosečnosti, izboljšuje naravna »Franz Josefova« grenčica delovanje želodca in črevesa in trajno pospeši prebavo. Raziskovalci na polju da so dosegli z »Franz Josefovo« vodo sijajne rezultate. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

se pa že sporazumeli! — Glede naslova bodo kmalu v redu, ko bo nov naslov natiskan.

J. C. v P.

Kakšen mora biti vojaški kovček?

Odgovor:

Glede vojaških kovčkov, ki jih naj vzamejo rekruti seboj, je došel od ministrstva vojske odlok, da morajo vsi enake imeti in sicer: višina in širina 35 cm, dolžina 70 cm. Pokrov mora biti raven, kovček sivo pobarvan. Znotraj na levi strani mora biti predal širine 12 cm, dolžina 10 cm. — V toliko popravljamo zadnji odgovor.

J. S. v R.

Kje bi dobil posojilo?

Odgovor:

Trenutno je položaj tak, da noben denarni zavod ne daje posojila, ker hoče v prvi vrsti zadostiti željam vlagateljev. Postaja pa položaj že ugodnejši in je upati, da bodo denarne razmere kmalu dovolile tudi dajanje posojila.

J. P. v V.

Ali ima žena pravico do kakšnega deleža po možu poleg otrok?

Odgovor:

Ima pravico in ji je gotovo sodišče pri zapuščinski razpravi pravilno priznalo.

F. P. v G.

Moj sin je potrjen k mornarici, kdaj boče vpoklican?

Odgovor:

Poziv pride na občino, najbrže je že tam, zato vprašajte na občini.

*

Triurna vlada tolovačev.

Mestece Pine River v ameriški državi Minnesota je postalo pred kratkem žrtev tolovaškega napada. Mesto šteje krog 800 prebivalcev in ga je napadlo pri belem dnevu 100 roparjev, ki so se pripeljali po glavni cesti na štirih tovornih avtomobilih, ki so bili oboroženi s strojnimi. Z največjo brzino so zavozili vozovi pred rotovž, kjer so se postavili banditi z dvema strojnima. 20 mož se je podalo v poslopje in užugalo uradnike. Župan se je hotel poslužiti telefona, a napeljava je bila že pretrgana. Tolovači so napadli policijsko postajo in pobili šest stražnikov, ki so bili v službi. Napad je bil izredno dobro organiziran. 100 mož broječa tolpa je korakala po ulicah in oznanila prebivalstvu, da je mesto od njih zasedeno in vsak upor bi bila takojšnja smrt. Župan se je moral udeležiti sprejema po mestu. Vsa križišča cest so bila dobro zastražena.

Namen napada je bil seve — denar! Vodja tolpe je razposlal po mestu patrolje, ki so se polastile blagajn po raznih trgovinah. Pri ropanju je prišlo do spopadov. Ubita sta bila dva roparja in štirje meščani. Vodja v družbi 10 pomagačev je izropal mestno blagajno, nato se je lotil s strojnico napada na obe banki, katerima je ugrabil 70 tisoč dolarjev in so bili še ustreljeni 3 meščani. Celotni plen je znašal 150 tisoč dolarjev.

Tolovaška vlada je trajala tri ure, ne da bi bil prihitel kdo izven mesta na pomoč.

Roparska banda se je odstranila, kakor se je bila pripeljala na avtomobilih. Pri odhodu so vzeli roparji s seboj še

10 talcev in med temi župana ter predstojnika policije. Meščanom je bilo za- bičano, ako bi se drznili tolovaje zasle- dovati, bodo talci takoj postreljeni. Se le čez nekaj ur so se vrnili talci nepo- škodovani na enem od avtomobilov, katerega so jim prepustili drzneži. Med tem so že bile popravljene telefonske zveze in vest o napadu na mesto pri be- lem dnevu se je raznesla z bliskavico v svet. Vsa poizvedovanja v okolici me- sta so bila doslej brezuspešna. Kakih 100 km izven mesta so pustili tolovaji avtomobile, na katerih so se bili pri- peljali in odpeljali, a ti so bili seve — ukradeni.

Raznoterosti.

Dukate topijo. Odkar je Anglija opu- stila svojo zlato denarno valuto, je de- nar kot tak seveda padel v svoji vred- nosti. Nasprotno pa je zlato ohranilo svojo veljavo in tako je zlati funt ved- no še vreden Dol 4.86 in dočim je prej veljal 20 srebrnih šilingov, se dobi se- daj zanj 30 šilingov. Ker je torej zlato samo v zlatem funtu več vredno, kakor funt sam, so prišli nekateri na idejo, da zbirajo zlate funte, jih pretopijo in nato maso prodajajo po teži kot zlato. To je sicer protizakonito, vendar se ti tički znajo izogniti zakonu in delajo s tem lep dobiček.

20 milijonov oseb v bedi. Predsednik delavske federacije v Washingtonu W. Green se je izrazil, da je točasno naj- manj 8 milijonov oseb brez dela v Ze- dinjenih državah Severne Amerike. Če prištejemo k tem še število njih dru- žinskih članov, ki so odvisni od njih, je danes več kot 20 milijonov oseb v pomanjkanju.

S šunko vzdržuje ženo. G. Klupta v Čikagu je bil tožen od svoje ločene že- ne, da je zaostal s plačevanjem vzdrže- valnine. Obtoženec pa je pred sodiščem izjavil, da za svoje delo, ki ga točasno opravlja v neki delikatesni trgovini, ne dobiva nič plače, marveč samo kos — šunko in klobase vsak teden. Od tega pa da je vedno dajal ženi tri četrtine namesto denarja. Sodnik je odločil, da se mora žena še v naprej zadovoljiti s šunko.

Če hočejo preplašeni vlagatelji dvig- nati vloge. »Union Savings Bank« v Da- venportu v Severni Ameriki je prišla na novo idejo, kako se da obvarovati v kritičnih časih banko pred navalom lju- di, ki hočejo dvigniti svoje vloge. Ban- ka je najela odlični orkester, ki igra v poslovnih prostorih samo vesele in ko- račne skladbe, izvršni govorniki pa prigovarjajo nestrpnim in preplašenim ljudem, naj ostanejo mirni. Praviijo, da se je ta pomirjevalna metoda prav do- bro obnesla.

Protifašisti pošiljajo bombe. Na poš- nem uradu v Eastonu v Ameriki je bilo nedavno oddanih sedem zavojev, ki so se zdeli uradnikom sumljivi. Odprli so dva, kar pa je bilo usodopolno za oba uradnika. V zavojih so bile namreč — bombe, ki so eksplodirale, ko so zavoj odprli. Dva uradnika sta bila pri tem ubita in trije ranjeni. Zavoji so bili na- slovljeni na razne italijanske osebo-

sti, med drugim na par italijanskih konzulov, in iz tega se sklepa, da je bi- lo to delo protifašističnih agitatorjev.

Obleko zahteva nazaj, ne pa žene. — Neki Adkins v Charlestonu v Severni Ameriki je vložil tožbo proti svojemu gostu L. Klingu, češ, da mu je ukradel obleko, vredno 40 dolarjev. Mimogrede je pristavil, da mu je omenjeni lump ukradel tudi ženo in zbežal z njo v Ohio. Vendar njo lahko obdrži, le da mu vrne obleko ali pa denar.

Z revolverjem dobila moža. »Ali me poročiš, ali pa te ustrelim!« Tako je 24. decembra m. l. rekla 23letna Lovie Teel v Birminghamu v Severni Ameriki svo- jemu izvoljencu, ko je prišla k njemu s samokresom v roki. Izvoljenec, John Rigdon, jo je rajši poročil, kakor pa — umrl in tako sta šla do sodnika, kate- rega je energično dekle enako s samo- kresom v roki prisilila, da jo je takoj poročil. Zakonska sreča pa ni trajala dolgo, kajti koncem lanskega leta je prisiljeni ženin vložil tožbo za — razpo- roko.

Pijani ženin. Neki delavec, ki prebiva blizu Prage, se je hotel poročiti. Na dan poroke je bilo že vse pripravljeno: jed je bila pripravljena in pijača tudi in tudi svatje so že čakali, samo ženina ni bilo od nikoder. Iskali so ga in iskali — a našli ga niso. Šele naslednjega dne so ga našli v slami na skednju, toda možakar je bil tako vinjen, da je moral spati še naslednjih 24 ur, predno je mo- gel vstati.

Beg kapitala v starem veku.

Pred kratkem so odkrili grški zlati zaklad na Princen otokih in pokazali javnosti množino starodavne umetno- sti v kovanju denarja. Odkritje omenje- nega zaklada pa nam razkriva tudi dej- stvo, da so v stari dobi kriz skušali po- begniti s kapitalom iz ogroženega oze- mlja. Na največjem otoku iz Princen skupine, ki se nahajajo južnovzhodno od Carigrada v vzhodnem kotu Marm- ara morja v bližini maloazijske obali, so našli grški zaklad. Na otoku je mnogo samostanov iz bizantinskih časov, ka- mor so pošiljali v prognanstvo sumljive in nepriljubljene plemenitaše in od tod tudi ime »otoki princev«.

Zaklad se je nahajal v grmovju na neobdelanem polju med dvema kam- noma in le 30 cm globoko. Našla sta ga dva delavca, ko sta kopala zemljo za vrt.

Zaklad obstoja iz cele vrste — zlatih novcev. Čas zakopanja mora segati v dobo macedonskega kralja Filipa. Zbra- ne so štiri vrste novcev, kar je bilo v zvezi s tedajno trgovino na Črnem mo- rju. Ker pa manjkajo v zbirki novci Aleksandra Velikega, se da tudi natan- čno določiti čas skritja. V letu 335—334 pr. Kr. je imel posestnik bogastva do- volj vzroka, da je prepeljal zlato iz Ca- rigrada in ga skril na otoku. Zakopal ga je proč od prometa, a tako, da bi bil z lahkoto denar po prevoznji iz Cari- grada dosegel. Na takratni »borzi« so gotovo širili vesti, da se bo lotil sin kra-

lja Filipa, Aleksander, leta 334 vojnega pohoda proti Perzijancem, da se mašču- je za razdejanje grških svetišč. Posest- nik zaklada ni imel zaupanja v vojno srečo tedaj mladostnega Aleksandra, časi so napovedovali vsestransko nesigurnost in radi tega je pribežal z zlato dragocenostje na skrito Princen otočje.

Povest bivšega sužnja.

V majhni hišici v mestu Mobile (se- vernoameriška država Alabama) živi še danes zadnji zamorec, ki je bil prepe- ljan pred več desetletji z nekaj sto to- variši na ladji, ki je trgovala s sužnji, iz Afrike v Zedinjene države. Omenjeni je zadnja žrtev ameriške trgovine s su- žnji. Zamorec Guido Lewis je danes star 94 let. On je edini še pri življenju od 309 sužnjev, ki so spadali k zadnje- mu prevozu »afriškega živega blaga« pred ukinitvijo trgovanja s črnci v Ameriki.

Stari črnci je povedal poročevalcu zadnje dni, kake so bile tedaj življenske prilike, ko je bil zajet. Do 18. leta je ži- vel Gvidon v Kongo pokrajini, približno 200 milj od afriške zapadne obali. Pleme, kateremu je pripadal, se je ime- novalo Tavkari ter se je odlikovalo po veselju do dela in po moralnem življe- nju. Divji Daho-zamorci so napadli le- pega dne Tarkari-vas, pobili so odrasle moške in ujeli pa mlade fante in de- klince. Med ujetniki je bil tudi Gvido. Zajete so gnali kakor čredo živali proti obalnemu mestu Whydach in jih zaprli v ograjen prostor. Tri tedne za tem se je usidrala v luki ladja, last amerikan- skega pustolovca Bila Forster in je — sprejela na krov živo blago.

Nad 300 črncev so stlačili v dušljive prostore za prtljago, kjer so bili v po- polni temi in natrpani, da se nikdo ni mogel prav ganiti. Samo enkrat tekom treh dni so nagnali sužnje na krov, da so si nekoliko raztegnili otrple ude in se nadihali svežega zraka. Prevoz je trajal 70 dni. Ob ameriški obali Alaba- mas so izkrcali sužnje in so jih prodali posestnikom ondotnih plantaž. Gvido je opravljal težka dela kot suženj na bombaževi plantaži, dokler ga ni osvo- bodila ameriška državljanska vojna.

MALA OZNANILA

Dobra mirna družina išče srednje, 5 do 10 oralov veliko posestvo, kjer bi se lahko re- dila 2 ali 3 krave, v najem za več let. Hiša naj bi bila zidana in ne daleč od župnijske cerkve. Naslov v upravi lista. 177

Pozor! Kupina po najvišjih cenah stare slike in tudi druge stare stvari. Dopise na J. Fl- folt, Maribor, Resljeva cesta 8. 181

Prodaj hišo z vrtom in njivo. Studenci pri Mariboru, Poljska ulica 34. 182

Vinčarja s 4—5 delavskimi močmi z lastno živino sprejme I. Schwarz, Košake 36, pošta Maribor. 183

1000 komadov fižolovih štang kupi Krempf L. Maribor, Zg. Radvanjska cesta 68. 184

Gozd za sečnjo, nad 1½ orala, 10 minut od glavne ceste v Grušovi, se proda. Cena in pogoji se izvejo pri g. Antonu Šuman, poštar pri Sv. Marijeti ob Pesnici. 185

rodbini pa naše iskreno sožalje! — Izgubili smo še drugega, istotako agilnega člana fantovskega oddelka. Dne 1. t. m. se je namreč poročil Ivan Zamuda, posestniški sin, z vrlo mladenko Marijo Ožingar, članico Marijine družbe in Dekliške zveze, oba iz Placarovec. Mladoporočencema izrekamo najlepšo zahvalo za njuno delovanje v tukajšnjih katoliških mladinskih organizacijah, jima želimo prav mnogo sreče v novem stanu. Bog živi!

Loperšica. Dne 4. februarja je poteklo leto dni, odkar je bil ustreljen Matija Šulek, delavec v Loperšicah, o priliki gostije Rožkar-Kuster, istotam. Šulek je bil oženjen ter je poleg žene oskrboval tri otroke. Teden dni po njegovi smrti se mu je rodila še hčerka. Vdova Marija Šulek je ostala v veliki bedi skoro brez sredstev. Sedaj preživlja težke čase, ko mora skrbeti sama za sebe in za štiri otroke. Okrožno sodišče je obravnavalo ta zločin dne 13. maja 1931 ter obsodilo Franca Jurkoviča mlajšega, kmetkega sina v Šalovcih, na 12 let roblje. To sodbo je tudi stol sedmorice v Zagrebu potrdil. Jurkovič je bil obsojen tudi na mesečno vzdrževanje nedoletnih otrok, katerim pa se do sedaj ni plačalo niti pare, da siceravno je preteklo že leto dni. Opozorjamo na to državne oblasti!

Prihova. Na gostiji g. Franca Skrbinškega, posestnika na Sevcu in cerkvenega ključarja, in g. Josipa Jeseneka, hčerke cerkv. ključarja g. Josipa Jeseneka, posestnika na Prihovi, se je nabralo za Društvo za razširjenje sv. vere 306 Din. Bog plačaj!

Prihova. V nedeljo, dne 7. t. m. popoldne ob treh je priredila naša pridna mladina v novi šoli šaljivo igro »Trije vagabundi« z najboljšim uspehom. Igralo se je izborno, četudi so igralci in igralke vsi prvič nastopili na odru. Vsa hvala in čast g. šolskemu upravitelju Kontlerju za vsi trud in prizadevanje, posebno še, da je oskrbel za naše razmere res krasen oder. Vse je navdušeno, staro in mlado, mladina pa želi čim prej nastopiti s kakšno drugo lepo igro.

Smarje pri Jelšah. Zadnji dnevi januarja in prvi teden februarja so privabili novo življenje izpod streh; kmetje vozijo gnoj na njive ter orjejo in tako pripravljajo zemljo za spomladno setev; nekateri že celo zdaj oves sejejo. Preorana zemlja dobro premrzuje in s

tem se znatno izboljšuje. Tudi po vinogradih se že tu in tam oglašajo škarije in žagice, ker je na solcu prav toplo in se da rezati. Vinska trta je v jeseni prav dobro dozorela in kjer je ni lanska toča uničila, je trs prav močno dorastel, kar nam daje upanje na dobro trgatve, ako nas Bog obvaruje spomladne slane, toče in drugih večjih nezdod. Čeravno nima dandanes vino nobene cene, si vendar želi vsak vinogradnik obilo in prav dobre kapljice, ker dobro vemo, da lažje spravimo na svoje mesto, če je kaj, kakor pa če ni prav nič. Takozvani »pušenšankarji« so že pričeli svojo obrt. — Dopisnik iz Smarja — vsem naročnikom »Slovenskega gospodarja« — želi za veselo pustno zabavo — veliko svinjsko glavo, — da bo letošnji pust — res masten okoli usi!

Sv. Primož pri Sv. Juriju ob južni želez. Marsikaj se pač spremeni v enem letu. Tudi pri nas smo imeli veliko različnih novic v preteklem letu. Mnogokateri so nas zapustili in odšli po zasluži v plačilo na drugi svet. Novih gospodarjev z mladi gospodinjami smo v naši fari dobili precej. Korajže je treba, potem pa gro. To je pokazal tudi mladenič Jožef Kidler od Sv. Primoža, ki je stopil v zakonski stan. Dobil je kot svojo izvoljenko vrlo mladenko Katiko Povalej iz Brezja, ter jo povedel na svoj dom. Oba sta iz ugledne krščanske hiše. Zato pa želimo novoporočencema obilo sreče in božjega blagoslova!

Kotlje. (Novo življenje.) Letošnja zima je prinesla v naš kraj novo življenje. Da ob polnem času radi prihajajo k nam tujci, na to smo že vajeni, saj imamo tukaj daleč znano letovišče »Rimski vrelec« in je cela okolica po svoji prijazni, idilični legi za letoviščarje, zlasti za take, ki ljubijo mir in naravo, kakor ustvarjena. To zimo pa so izsledili smučarji, da imajo Kotlje tudi za smučanje zelo ugodno lego. Prihajajo k nam smučarji od vseh strani, največ pa iz Maribora, Ljubljane in Zagreba. Vršilo se je že več tekem. Zadnja, najbolj težavna, je bila na Svečnico in sicer iz 1696 m visoke Uršelske gore v Kotlje na 12 km dolgi progi. Tekmovalo je 14 smučarjev in je privozil prvi na cilj v 40 minutah in 15 sekundah. Smučarji so vzdramili tudi domače sankarje, da so tudi ti hoteli pokazati,

kaj znajo in se isti dan to je dne 2. februarja, popoldne priredili tekmo v sankanju. Tekmo se je udeležilo 45 moških in 11 žensk. Najboljše se je izkazal Srečko Zdovc, po domače Rožankov, ki je prevozil blizu 4 km dolgo progo v 4 minutah in 15 sekundah. Tudi drugi niso daleč zaostali. Med najboljšimi sankarji se je razdelilo 16 lepih dobitkov, čisti dohodek pa je namenjen za domače uboge. Kakor vse kaže, bo zimski šport v našem kraju prišel do vedno večje veljave.

Vojnik. Zalostno so peli zadnje dni vojniški zvonovi in naznanjali pretresljivo novico. Še mladi fant Štefan Brezovšek, sin župana občine Bezovica, je umrl tam daleč v Skoplju. Lani, ko so prve pomladne cvetke pokukale v božji svet, je z drugimi vred šel, da odsluži svojo dolžnost do domovine. Z vriskom in pesmijo je takrat odhajal v trdni veri, da se kmalu spet vrne. In res je potem prišel na zimo na dopust, in ko je odhajal nazaj, je odhajal v zavesti, da se v jeseni za stalno vrne. Pa se ne bo, konjsko kopito mu je zadalo smrtno rano. Štefan! Ni te več! Zopet bodo cvetele rože, prišla bo solčna pomlad, a tebe ne bo. Vrisk in vesela pesem se bo zopet razlegala po naših hribovih, a tvojega glasu zraven več ne bo. Zopet je padel eden mecesen v naši gori! Ah, kako so prazne goščave! Snivaj sladko, Štefan, na svidenje!

Ljubecna pri Celju. Naše Prosvetno društvo nas je dne 31. januarja razveselilo s prav lepo igro »Samska domačija«. Igralci so svojo vlogo prav dobro rešili in si želimo, da bi naš kmalu zopet razveselili s kako igro. Samo to bi želeli, da bi bil v dvorani večji mir. — Drugače pa se tudi nam Ljubecnanom ne godi predobro, v tovarni se le malo zasluži, naše opekarnice pa po zimi mirujejo. Sicer pa sedaj bo že vsak dan boljše, otroke bomo poslali za bobe loviti, ki so jih polne naše jame. S tem si bodo zaslužili za kako šolsko stvar. Po Veliki noči pa bomo tudi mi šli v jame, da napravimo kaj opeke, kajti Celjani bodo zopet zidali.

Za več desetstisoč dinarjev manufakturnega blaga so odnesli neznani vlomilci trgovcu Pungarčiču v Škocjanu na Kranjskem.

ter navodila, je v splošnem kimal zadovoljno. Povdaril je pa Ivici in mu naročil, naj sporoči vojvodi, da vsebuje njegov načrt prehudo cepljenje moči, predno se je spleh udaril s sovražnikom. Predvsem bi bilo potrebno, plemenitaše v kaki večji bitki pošteno poraziti in nato še poskušati posamezne njihove oddelke, ki bodo hiteli na pomoč od vseh strani. S prvo odločilno zmago bi se tudi razvnel ter dvignil pogum, samozavest in strogi red kmečke vojske. Ako se bodo puntarji že koj začetkom preveč cepili, jih bodo v boju peizkušeni plemenitaški oddelki pozobali posamič kar za predjužnik ali malo južino. Nadalje bi še bila najnujnejša potreba zaplemba čim večjih zalog res pravega orožja. Kaj sta cepce, kosa, kij ali vile proti oklepu, sablji, sulici ter krogli!

Po slovesu in odhodu hrvaškega odposlanca se je vršilo zbiranje puntarjev po Bistriški dolini in še dalje na desno in levo čisto očito. Po nedeljah so se vršili v Lesičnem pravi tabori kmečkih bojnikov, kjer so si zatikali za klobuke bršljan, stopali v puntarski krog ter dvigali de-

snice k prisegi v znak slovesnega vstopa v »moško punto«.

Marsikomu se bo zdelo čudno, kako da se nista zganila v očigled zbiranju puntarjev v grajskih delavnicah niti Hartenštajn in ne Pilštajn. Pilštajn je bil v neposredni lasti krškega škofa, je bil s posestjo vred precej v razsulu in tedanji upravitelj je držal na skrivaj s kmeti. Hartenštajnski »pfleger« je imel na razpolago le par beričev in ni upal poslati nobenega poročila najemniku in gospodu Helfenbergu v Celje. V splošnem so pa plemiči že znali, kaj se kuha med kmeti in so zbirali na raznih koncih ter krajih kmečke punte dobro oboroženo konjeništvu, s katerim bi lahko švigali v slučaju potrebe sem in tja.

Kmetje iz Bistriške doline so vreli kar trumoma pod zastavo svojega priljubljenega kapitana, ki ni bil samo kovač, ampak tudi v bojih s Turki preizkušen vojak.

Nadaljevanje sledi.

tepem običaju imenovanega mojstra.

Čez par let se je dotični pomočnik zopet vrnil v mesto, v katerem je bil tisti pobožni mojster. Prva pot je bila do njega. Dal mu je roko in je rekel:

»Prav iskreno Vas zahvaljujem. Vi ste mi dajali najprej zlato in potem denar. Božja beseda mi je bila zlato. Ohranila me je na potu dobrega in resničnega. Naj Vas Bog za to blagoslovi!«

Razlaga.

Učitelj (pri pouku fizike): »Zdaj smo videli, da se nič ne vidi. Zakaj nič ne vidimo, bomo sedaj takoj videli.«